

***

Mèrtè jau rēks, vuo kèik nenuorio!
Kuoki brungi kuožna dèina!
Kad i skaust i kuojės, i nogara,
Kad i šèrdès retā bemoš,
Kad i slunkiujoi kap šešoulītis
I jaunīms velīs puo kuojiems.
Jug žėnau, ka TÈN būs tīliau:
Omžėns atilsis – kap gėismiesė.
Nieks nepīksės, nieks nerėisės –
Net i tėti, kor kiaurā pjuovies,
Tīkė būs, sulaiduotė šalėp,
Kap i tėti, kor mīl kėts kėta.
Bet ka pažvėlgi i aukšti,
Negali dongo atsidžiaugtė.
Kuožnos debesės – vės kėtuoks,
Kuožnos aukštā lakstous gondros.
I vėsā netrauk tèn, dongou,
Laimie omžėnuo gėiduotė.
Alksniu tū jug tèn nerasem,
Ne tū klevū, ne tū beržu –
Tuokiū baltū kap golbelė,
Kap mergelės par pèrma komonėjė
Su žvakeliems, žalės rūtās
Mažuosė vėrpunčiuosė ronkeliesė.
I jau nieka nebipadėrbsem,
Žuodė – i tuo jau nebištarsem.
Vuo kū būsem čė pasakė,
Dėdlė greitā vėsė užmėrš:
Negīven be žmuogaus žuodė –
Tėrpst kap mėgla, nīkst kap dūmā.

Vilniou, 2004-09-17